

Zijn haar is geknipt, hij zit op zijn plek
Hij weet hoe moeilijk het is om te roken
en een handeling te volbrengen met een sigaret tussen de lippen
terwijl geconcentreerde rook in zijn neus prikt

Achter hem draagt een man zijn leeggegeten bord voor zijn borst
naar de keuken van het restaurant
Buiten kruisen fietsers en voetgangers elkaar

Zelf zou hij niet durven zeggen dat hij de belangrijkste man in zijn leven is
Hij zocht naar eten en is tot hier gekomen
Waar zou je hem willen hebben?

Hij graaft in zijn maaltijd
Als hij zijn huis gevonden heeft herkent hij het niet

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Een man staat in een huis en als er muziek wordt opgezet
komt er een vrouw binnen

Zijn jas hangt over een lege stoel, hij is ermee naar haar gelopen
kleedt zich uit en gaat zitten

Hij draait zijn hoofd om
Een voor een betreden vrouwen een weiland

Hij wendt zijn hoofd af
Een voor een vallen ze uit beeld

Het is mooi als het weiland vol is
Wat is het licht als er niemand is

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Ik weet niet of een huis een weiland is waarin een paard past
of het is een feest en ik ken niemand
en dat hoeft ook niet, je praat met iedereen

En als de buurt is verdwenen blijft er een deur openstaan
Er is niemand die zegt dat een huis ver weg is
Het hek breekt daar waar het paard doorheen komt

Soms jaagt zijn been een vlieg weg of stampt de modder eraf
en valt er zand van mijn broek

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Het is avond en de vogels vliegen lager
Ik loop naar een weiland, ik hoor niks
Zie je wel dat het onweert

Ik beklim de dijk, daal af naar zee,
dompel me onder, beklim de dijk,
daal af naar huis

Ik ga zitten voordat ik in bed lig en opsta

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Tijdens de lezing over massaslachting drukt de spreker
telkens op een knop om een ander beeld te krijgen

Ik maak aantekeningen en vraag me af waar de zon opkomt
en waar in dit gebouw de schaduw heengaat
Mislukt de projectie als de zon van een andere kant komt?

Eenzaamheid is een jonge vrouw wiens naam je niet mag noemen
Er wonen mensen om mij heen en ik praat met ze

Hoe een man zijn mes in een andere man steekt
en daarbij kijkt alsof hij het vlees op zijn bord aansnijdt

Buiten op het plein komt een meisje aanfietsen
Ze herkent me, steekt een hand op, een duim en lacht

Vroeger waren vogels ook wel eens dood
Alleen zag ik ze nooit

Ik denk dat de haren van de spreker niet echt zijn
maar dat kan ik niet bewijzen

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Ik kom uit een plat land, uit de zee, uit het Oosten en uit het bos
Mijn moeder rookte pijp

Vroeger playbackte ik 'Droog je tranen Pierrot' van Bonnie St. Claire
terwijl ik uit een koffer kwam
die weer dichtklapte met mij erin als ik klaar was

Ik vond 'Droog je tranen Pierrot en lach' een mooie zin

Toen ik de eerste prijs won durfde ik al niet meer naar voren te lopen
maar ik heb de aluminiumfoliebeker toch in ontvangst genomen

Ik zag Bonnie St. Claire weer terug op televisie
en ze was niet veel veranderd, alleen wat ouder geworden

Het is een groot misverstand
om eerlijk te zeggen waar het op staat of ergens in te geloven

Ik wil niet lopen en het liedje vergeten
Ik wil niet zeggen dat het niet waar is wat ik zing

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.

Een man wijst met zijn wandelstok naar een hoek waar hij wil gaan zitten
Ik trek een kopje koffie naar me toe

Zijn vrouw protesteert tegen een groot stuk taart en eet hem helemaal op

Ik vul een kleine stoel. In de hoek vechten twee kinderen om een bal

Als je me ziet, maak me zo, dat ik wegkom

Annemieke Gerrist

Uit *Waar is een huis*, De Bezige Bij, Amsterdam, 2008

De bundel is te koop bij de receptie van het landhuis.